

(TUSSEN)BESLUIT VAN DE TUCHTCOMMISSIE

Kamer : **Dopingkamer**
Leden van de kamer :
(kamervoorzitter) : mr. J. Gerrits
(lid) : drs. F. Kessel
(lid) : mr. J. Doon
Zaaknummer : T 2008006/2008-16-01

In de zaak van:

1. **Betrokkene**

Naam : S. Vroemen
Adres :
PC/Gemeente :
Lid van de sportbond : Koninklijke Nederlandse Atletiek Unie (hierna te noemen: KNAU)
Registratienummer : 77167

2. **Aangever**

Naam sportbond : KNAU
Gevestigd te : Arnhem, Postbus 60100, 6800 JC Arnhem
Ondertekend door : M.A. van Haperen

3. **De procedure**

- Op 23 juli 2008 is bij aangifteformulier gedateerd 22 juli 2008 tegen betrokkene aangifte gedaan, als hierna vermeld.
- De betrokkene heeft zich doen vertegenwoordigen door diens raadslieden mr. E.J.A Vilé te Utrecht en mr. D. Dedecker te Eke (België).
- Op 21 juli 2008 heeft het bestuur van de KNAU na het houden van een voorlopige hoorzitting aan betrokkene een ordemaatregel op basis van artikel 31 van het in 2008 van kracht zijnde Dopingreglement opgelegd, bestaande uit een onmiddellijke schorsing.
- Op 15 september 2008 is door mr. Vilé een verweerschrift ingediend.
- De tuchtcommissie heeft de tuchtzaak voor de eerste maal mondeling behandeld op 23 september 2008 in Nieuwegein. Betrokkene is in persoon verschenen. Ook zijn raadsman M. Vilé was aanwezig, evenals de door betrokkene opgeroepen getuige /deskundige dr. R.J. Vreeken. Namens de KNAU waren de heer mr. R.W.L Koopmans (juridisch bestuursadviseur) en de heer M.A. van Haperen(directeur) aanwezig.
- De tuchtcommissie heeft bij brief van 1 december 2008 aan de Dopingautoriteit verzocht om een schriftelijke reactie naar aanleiding van het door betrokkene gevoerde verweer. Tevens heeft de tuchtcommissie de Dopingautoriteit verzocht om een schriftelijke reactie van het Dopingcontrolelaboratorium in Keulen op het namens betrokkene door diens getuige/deskundige dr. Vreeken gevoerde verweer.
- Het Dopingcontrolelaboratorium in Keulen heeft geantwoord bij brief van 8 januari 2009.
- De Dopingautoriteit heeft haar schriftelijke reactie bij brief van 20 januari aan de Tuchtcommissie doen toekomen, later aangevuld met een erratum gedateerd 23 januari 2009.
- De tuchtcommissie heeft bij brief van 4 februari 2009 aan de Dopingautoriteit verzocht om een schriftelijke verklaring van de dopingcontroleofficial naar aanleiding van het door betrokkene gevoerde verweer.

- De Dopingautoriteit heeft bij brief van 6 februari 2009 de gevraagde schriftelijke verklaring van de DCO, eveneens gedateerd 6 februari 2009, aan de tuchtcommissie doen toekomen.
- Na hiertoe door de tuchtcommissie te zijn uitgenodigd heeft de Dopingautoriteit bij brief van 11 februari 2009 gereageerd op de verklaring van de DCO.
- Op 2 maart 2008 is door mr. Vilé een tweede verweerschrift ingediend.
- De tuchtcommissie heeft de tuchtzaak wederom mondeling behandeld op 16 maart in Nieuwegein. Betrokkene is in persoon verschenen. Ook zijn raadsman mr. Vilé was aanwezig, evenals de door betrokkene opgeroepen getuige /deskundige dr. R.J. Vreeken. Namens de KNAU waren de heer mr. R.W.L. Koopmans (juridisch bestuursadviseur) en de heer M.A. van Haperen (directeur) aanwezig.
- Op verzoek van de tuchtcommissie heeft de aan het ISR verbonden dopingdeskundige dr. D de Boer voorafgaande aan diens verhoor op 25 mei 2009 een schriftelijk rapport uitgebracht, gedateerd 26 april 2009.
- De tuchtcommissie heeft de tuchtzaak wederom mondeling behandeld op 25 mei in Nieuwegein, bij welke gelegenheid dr. De Boer is gehoord. Naast de bij de eerdere zittingen genoemde personen was ook mr. D. Dedecker, raadsman van betrokkene, aanwezig.

4. Aangifte/grondslag van de tuchtzaak

Aangever heeft bij formulier met diverse bijlagen, ontvangen 23 juli 2008 van de volgende overtreding aangifte gedaan:

Op 14 juni 2008 is er te Wolvega bij betrokkene buiten wedstrijdverband een dopingcontrole uitgevoerd. Het analyserapport zoals de Dopingautoriteit dit van het dopingcontrolelaboratorium heeft ontvangen toont aan dat na analyse in het A-deel van het urinemonster met nummer 1822545 van betrokkene de stof 17 β -hydroxymethyl-17 α -methyl-18-norandrost-1,4,13-trien-3-one (een metaboliet van metandiënone) is aangetroffen.

In het B-deel van het urinemonster 1822545 is 17 β -hydroxymethyl-17 α -methyl-18-norandrost-1,4,13-trien-3-one (een metaboliet van metandiënone) aangetroffen, waarmee de aanwezigheid van voornoemde stof is bevestigd.

Deze stof komt voor op de Dopinglijst 2008 behorende bij het Dopingreglement van het Instituut Sportrechtspraak dat door de KNKF en haar leden wordt gehanteerd. De aanwezigheid in het urinemonster van een stof die op de genoemde lijst staat vormt een overtreding van artikel 3 van het Dopingreglement.

De aangever verwijst naar het bij de aangifte gevoegde feitenrelaas met bijlagen en het eveneens bijgevoegde Statusrapport van de Dopingautoriteit met bijlagen.

5. Gelet op:

1. Aangifte d.d. 22.07.2008 van de KNAU, onder meer bevattende een feitenrelaas en het statusrapport van de Dopingautoriteit d.d. 18.07.2008.
2. Ongedateerd schrijven van S. Vroemen met verzoek om B-monster.
3. Mededeling d.d. 04.07.2008 van de Dopingautoriteit aan S. Vroemen ter zake van datum analyse B-monster.
4. Mededeling d.d. 17.07.2008 uitslag B-monster (15.07.2008) van de Dopingautoriteit aan S. Vroemen en KNAU.
5. Brief van 28.07.2008 van de Dopingautoriteit aan mr. Vilé met betrekking tot toezending van het volledig laboratoriumrapport van het A/B-monster d.d. 25.07.2008.
6. Het volledige laboratorium.
7. Verweerschrift van mr. Vilé d.d. 15.07.2008.
8. Pleitnotities mr. Vilé d.d. 23.09.2008.
9. Sheets get. desk dr. R.J. Vreeken, zijdens S. Vroemen.
10. Aantekeningen d.d. 03.11.2008 mondelinge behandeling van 23.09.2008.
11. Brief d.d. 07.11.2008 van mr. Vilé met betrekking tot aantekeningen d.d. 03.11.2008 mondelinge behandeling 23.09.2008.
12. Aangepaste aantekeningen d.d. 25.11.2008 van de mondelinge behandeling d.d. 23.09.2008.
13. Brief d.d. 01.02.2008 van de tuchtcommissie aan de Dopingautoriteit met betrekking tot reactie van de Dopingautoriteit of verweer S. Vroemen.
14. Brief d.d. 01.12.2008 van de tuchtcommissie aan de Dopingautoriteit met betrekking tot reactie laboratorium Keulen op stellingen van dr. R.J. Vreeken.
15. Brief d.d. 02.12.2008 van de Dopingautoriteit aan de tuchtcommissie naar aanleiding van 13 en 14.
16. Brief d.d. 08.01.2009 van D.S.K.

17. Vertaling van 16.
18. Brief d.d. 20.01.2009 van de Dopingautoriteit aan de tuchtcommissie met daaraan gehecht de reactie van de Dopingautoriteit naar aanleiding van de brief van 01.12.2008 van de Tuchtcommissie aan de Dopingautoriteit.
19. Brief d.d. 23.01.2009 van de Dopingautoriteit aan de tuchtcommissie.
20. Brief d.d. 04.02.2009 van de tuchtcommissie aan de Dopingautoriteit.
21. Brief d.d. 06.02.2009 van de Dopingautoriteit aan de tuchtcommissie met daaraan gehecht verklaring DCO d.d. 06.02.2009.
22. Brief d.d. 09.02.2009 van de tuchtcommissie aan de Dopingautoriteit.
23. Brief d.d. 11.02.2009 van de Dopingautoriteit aan de tuchtcommissie.
24. Brief d.d. 12.02.2009 van de tuchtcommissie aan mr. Vilé (oproeping).
25. Tweede verweerschrift d.d. 02.03.2009 van mr. Vilé.
26. Pleitnota mr Vilé tijdens mondelinge behandeling 16 maart 2009.
27. Uitspraken in zaken Jenkins en Landaluce, aangeleverd door mr Vilé op 19 maart 2009.
28. Brief mr Vilé aan de tuchtcommissie van 19 maart 2009 met als bijlage productie 21 van Vroemen.
29. Brief van de tuchtcommissie aan mr Vilé (per email) van 23 maart 2009 met toezending concept verslag zitting 16 maart 2009.
30. Brief van de tuchtcommissie aan mr Vilé (per email) van 26 maart 2009.
31. Brief van mr Vilé aan de tuchtcommissie (per email) van 31 maart 2009.
32. Brief van de tuchtcommissie aan dr. D. de Boer van 9 april 2009, waarin de tuchtcommissie dr. De Boer tegen nader te bepalen oproept als getuige- deskundige en verzoekt schriftelijk te reageren op een aantal stellingen zoals die blijken uit de bijgevoegde stukken.
33. Brief van mr Vilé aan de tuchtcommissie (per email) van 15 april 2009 met toezending vertaling uitspraken in zaken Jenkins en Landaluce.
34. Brief van mr. Vilé aan de tuchtcommissie(per email) van 24 april 2009 over inschakelen dr. D. de Boer.
35. Rapport van deskundige dr. D de Boer van 26 april 2009 met als referentie 03ISR09.u;
36. Brief van de tuchtcommissie aan mr. Vilé van 28 april 2009 met oproep zitting 25 mei 2009.
37. Brieven van de tuchtcommissie aan mr. Vilé en aan de KNAU (per email)van 26 april 2009 met toezending rapport deskundige dr. D. de Boer.
38. Brief van mr. Vilé aan de tuchtcommissie (per email) van 5 mei 2009 met bezwaar tegen rapport dr. D. de Boer.
39. Brief van de tuchtcommissie aan mr. Vilé (per email) van 11 mei 2009 in antwoord op diens brief van 5 mei 2009.
40. Aantekeningen van de zitting van de tuchtcommissie op 16 maart 2009.
41. Brief van de tuchtcommissie aan mr. Vilé van 18 mei 2009 met toezending aantekeningen zitting 16 maart 2009.
42. Brieven van de tuchtcommissie aan dr. D de Boer en de KNAU van 11 mei 2009 met oproep voor de zitting van 25 mei 2009.
43. Brief van mr Vilé aan de tuchtcommissie (per mail) van 12 mei 2009 met nadere vragen over behandeling rapport dr. D. de Boer.
44. Brief van mr. Dedecker aan de tuchtcommissie (per e-mail) van 19 mei 2009.
45. E-mail bericht van 19 mei 2009 van mr. Vilé aan de voorzitter van de tuchtcommissie.
46. E-mail bericht van 20 mei de voorzitter van de tuchtcommissie aan mr. Vilé.
47. E-mail bericht van 20 mei 2009 van mr. Vilé aan de voorzitter van de tuchtcommissie.
48. Verslag van de mondelinge behandeling op 25 mei 2009.
49. Pleitnota van mr. Vilé tijdens mondelinge behandeling van 25 mei 2009.
50. Pleitnota van mr. Dedecker tijdens mondelinge behandeling van 25 mei 2009.
51. Prints van de door dr. Vreeken getoonde sheets tijdens mondelinge behandeling van 25 mei 2009.
52. Een niet gedateerd document getiteld: “Conclusies en opmerkingen aangaande ISR verzoek no xxxx”, opgesteld door dr. D. de Boer en overgelegd door Vroemen tijdens mondelinge behandeling van 25 mei 2009;
53. De in het Frans gestelde uitspraak van het CAS van 19 december 2006 inzake Landaluce, overgelegd door mr. Dedecker tijdens mondelinge behandeling van 25 mei 2009.
54. Een verklaring van prof. dr. J.G. Kuenen gedateerd 18 mei 2009, overgelegd door mr. Dedecker tijdens mondelinge behandeling van 25 mei 2009.
55. Een ongedateerde in het Engels opgestelde verklaring van prof. dr. Wil. N. Konings, overgelegd door mr. Dedecker tijdens mondelinge behandeling van 25 mei 2009.
56. De door mr. Dedecker op verzoek van de tuchtcommissie overgelegde uitspraak gedateerd van De Disciplinaire Raad inzake Rutger Beke, met een begeleidende brief gedateerd 5 juni 2009.

Betrokkene heeft bij de tuchtcommissie een verzoek ingediend tot herroeping van haar beslissing om in deze zaak dr. D. de Boer tot deskundige te benoemen. Op dit verzoek heeft de tuchtcommissie, in overleg met en met instemming van betrokkene, nog niet beslist. Hangende dit verzoek heeft de tuchtcommissie bij het nemen van onderstaand besluit het rapport van dr. De Boer (hierboven genoemd onder 35.) buiten beschouwing gelaten.

6. **De tuchtcommissie:**

- verklaart zich bevoegd om van de tuchtzaak kennis te nemen;
- stelt de KNAU in staat aan te tonen dat bij de analyse van het urinemonster van betrokkene in het dopingcontrolelaboratorium in Keulen is voldaan aan het in artikel 5.2.5.1.1 ISL opgenomen vereiste door het in dit artikel bedoelde verslag (record of the review process) aan de tuchtcommissie over te leggen;
- draagt de KNAU, in het geval zij hieraan niet kan voldoen, op om aan te tonen dat deze alsdan vaststaande afwijking van de ISL in dit geval niet heeft geleid tot het belastende analyseresultaat;
- bepaalt dat de KNAU uiterlijk 60 dagen na datum van verzending van deze uitspraak de uitkomst van bovenvermelde bewijsopdracht schriftelijk aan de tuchtcommissie kenbaar maakt;
- houdt iedere verdere beslissing aan.

7. **De tuchtcommissie motiveert haar uitspraak aldus:**

Ter zake van haar bevoegdheid:

Betrokkene is geregistreerd als lid van de KNAU onder nummer 77167.

Krachtens artikel 9 lid 1 van de Statuten van de KNAU zijn de leden onderworpen aan de onafhankelijke tuchtrechtspraak van de KNAU.

Krachtens artikel 8 lid 3 j° artikel 9 lid 3 van de Statuten zijn het Tuchtreglement en het Dopingreglement van het Instituut Sportrechtspraak en bijbehorende bijlagen, waaronder de zogenaamde Dopinglijst, van toepassing op de tuchtrechtspraak van de KNAU. In art. 9 lid 3 van de statuten van de KNAU staat voorts vermeld dat de door de IAAF van toepassing verklaarde sportspecifieke dopingbepalingen van toepassing zijn.

De tuchtrechtspraak binnen de KNAU is ingevolge artikel 7 lid 2 j° 8 lid 1 j° 9 lid 1 en 4 van de Statuten met uitsluiting van andere organen opgedragen aan de tuchtcommissie van het Instituut Sportrechtspraak. De daartoe vereiste overeenkomst tussen de KNAU en de Stichting Instituut Sportrechtspraak is op 1 juni 2005 tot stand gekomen.

Op grond van het bovenstaande acht de tuchtcommissie zich bevoegd om van de onderhavige tuchtzaak kennis te nemen.

Ter zake van het toepasselijke Dopingreglement en de toepasselijke Dopinglijst:

De tuchtcommissie constateert dat de aangifte is gedaan in 2008 en dat ook de overtreding waarvan aangifte is gedaan heeft eveneens plaatsgevonden in 2008. Op dat moment gold het Dopingreglement zoals vastgesteld door het bestuur van het ISR 17 april 2007, hierna: Dopingreglement 2007. Per 1 januari 2009 is een nieuw Dopingreglement in werking getreden.

De tuchtcommissie gaat uit van de onmiddellijke werking van het Dopingreglement 2009 voor wat betreft de tuchtrechterlijke procedurele bepalingen, tenzij naar het oordeel van de tuchtcommissie betrokkene daardoor aantoonbaar wordt geschaad. De materiële bepalingen in het Dopingreglement 2007 die van toepassing waren op het tijdstip van de overtreding, behouden deze toepassing. Aangezien de betrokkene door toepassing van het dopingreglement van 2009 in een nadeliger positie terecht komt dan het geval zou zijn geweest bij toepassing van het Dopingreglement 2007 gaat de tuchtcommissie waar het de bepalingen van titel III (bewijs van doping) betreft uit van het Dopingreglement 2007.

De tuchtcommissie hanteert bij het beoordelen van de aangifte de Dopinglijst van 1 januari 2008.

Ter zake van de aangifte:

De onder 4. genoemde aangifte is namens het bondsbestuur ingediend door de heer M.A. van Haperen, hiertoe schriftelijk gemachtigd door drie leden van het bondsbestuur van de KNAU door middel van de bij het Instituut Sportrechtspraak gedeponeerde handtekeningenlijst van 7 juni 2007. De tuchtcommissie beschouwt hiermee de aangifte als gedaan door het bondsbestuur conform artikel 34 van het Dopingreglement j° artikel 9 lid 2 van het Tuchtreglement.

Voorts is de aangifte tijdig ingediend zodat naar het oordeel van de tuchtcommissie geen beletselen bestaan deze in behandeling te nemen.

Ter zake van de overtreding(en):

Artikel 3 lid 1 van het Dopingreglement 2007 bepaalt dat de aanwezigheid van een verboden stof, de afbraakproducten daarvan en/of markers in een monster van een aangewezen sporter een overtreding vormt van dit reglement.

De tuchtcommissie stelt het navolgende vast

- betrokkene is lid van de KNAU;
- op verzoek van betrokkene heeft op 14 juni 2008 bij hem een dopingcontrole buiten competitieverband plaatsgevonden die is uitgevoerd door dopingcontroleofficial nummer 094 van de Dopingautoriteit -hierna te noemen "de DCO";
- de hierboven bedoelde dopingcontrole heeft plaatsgevonden in de lobby Motel Wolvega;
- betrokkene stelt zich op het standpunt bij de dopingcontrole niet is voldaan aan een aantal vereisten, gesteld in de toepasselijke International Standard for Testing, version 3.0, juni 2003, WADA, (hierna: IST) (zie hieronder: verweer I);
- betrokkene is door middel van zijn rijbewijs geïdentificeerd als zijnde de geselecteerde persoon;
- het urinemonster is met instemming van de betrokkene zonder aanwezigheid van een begeleider afgenomen en verdeeld over het dopingcontrole materiaal met de nummers A1822545 (hierna te noemen het A-monster) en B1822545 (hierna te noemen het B-monster);
- betrokkene heeft het dopingcontroleformulier ondertekend na hierop te hebben aangetekend dat er "geen rood zegel aanwezig was om de kit te sluiten";
- betrokkene heeft op het dopingformulier laten aangeven dat hij de navolgende medicamenten had gebruikt:
 - o Pulmicort (TUE) op 11 juni 2008
 - o Fixonase (TUE) op 11 juni 2008
 - o Aerus op 11 juni 2008
 - o Multivitaminen op 14 juni 2008
- beide monsters zijn verzonden naar de Dopingautoriteit en de monsters zijn vervolgens op 17 juni 2008 door de Dopingautoriteit verzonden naar het Doping Controle Laboratorium te Keulen (Duitsland) alwaar de zending op 18 juni 2008 in ontvangst is genomen en vervolgens is onderzocht;
- betrokkene stelt zich op het standpunt dat dit transport niet voldeed aan de daartoe in o.m. artikel 9.3.3 van de International Standard for Testing gestelde criteria (zie hieronder: verweer I);
- de Dopingautoriteit heeft op 26 juni 2008 per fax de uitslag van de analyse van het A-monster ontvangen, waarin staat vermeld dat in het monster 17β -hydroxymethyl- 17α -methyl-18-norandrost-1,4,13-trien-3-one (een metaboliet van metandiënon) is aangetroffen.
- metandiënon komt voor op de Dopinglijst 2008, behorende bij het Dopingreglement van KNAU en moet derhalve worden aangemerkt als een verboden stof in de zin van artikel 1 sub 48 van het Dopingreglement 2007;
- de Dopingautoriteit heeft bij aangetekende brief van 27 juni 2008 de betrokkene van deze uitslag in kennis gesteld;
- betrokkene heeft bij brief van 4 juli 2008 aan de Dopingautoriteit aangegeven gebruik te willen maken van zijn recht op onderzoek van het B-monster (de contra-expertise);
- de contra-expertise heeft op 15 juli 2008 plaatsgevonden in het Dopingcontrolelaboratorium in Keulen in aanwezigheid van betrokkene en van dr. D. Vreeken, adviseur van betrokkene;
- betrokkene stelt zich op het standpunt dat het laboratorium bij het uitvoeren van de analyse van zijn urinemonster op een aantal punten is afgeweken van de toepasselijke International Standard for Laboratories, 1 January 2008, WADA, (hierna: ISL) (zie hieronder: verweer II);
- de Dopingautoriteit heeft op 16 juli 2008 per fax de uitslag van de analyse van het B-monster ontvangen, waarin staat vermeld dat in het monster 17β -hydroxymethyl- 17α -methyl-18-norandrost-1,4,13-trien-3-one (een metaboliet van metandiënon) is aangetroffen;
- de Dopingautoriteit heeft bij aangetekende brief van 17 juli 2008 de betrokkene en de KNAU van deze uitslag in kennis gesteld;
- Op 21 juli 2008 heeft het bestuur van de KNAU na het houden van een voorlopige hoorzitting aan betrokkene een ordemaatregel op basis van artikel 31 van het Dopingreglement 2007 opgelegd, bestaande uit een onmiddellijke schorsing;

De betrokkene ontkent het gebruik van metandiënon en stelt zich op het standpunt dat geen sprake is van een overtreding van het Dopingreglement. Hij voert hiertoe, kort weergegeven, een drietal verweren aan:

Verweer I : de dopingcontrole heeft niet plaatsgevonden conform de in 2008 van kracht zijnde International Standard for Testing. Ingevolge het bepaalde in artikel 12.4 van het Dopingreglement (oud) dient het bondsbestuur aan te tonen dat de afwijking niet het belastende analyseresultaat heeft veroorzaakt.

Verweer II : bij het uitvoeren van de analyse van het urinemonster is door het laboratorium in Keulen afgeweken van de in 2008 van kracht zijnde International Standard for Laboratories (hierna: ISL 2008). Ingevolge het bepaalde in artikel 12 lid 3 van het Dopingreglement (oud) dient het bondsbestuur aan te tonen dat deze afwijking niet heeft geleid tot het belastende resultaat.

Verweer III : de in het urinemonster aangetroffen stof is niet noodzakelijkerwijs het gevolg van gebruik van de verboden stof metandiënon. Gelet op de omstandigheden moet deze afkomstig zijn van het gebruik van Pulmicort (Budesonide). Betrokkene was in het bezit van een dispensatie voor het gebruik van laatstgenoemde stof.

Alvorens zich uit te laten over de doeltreffendheid van bovenbedoelde verweren zal de tuchtcommissie haar standpunt met betrekking tot de bewijslastverdeling nader uiteen zetten.

De betrokkene stelt zich op het standpunt dat bij afwijking van de ISL of IST een automatische omkering van de bewijslast zou moeten volgen in die zin dat de KNAU en/of de Dopingautoriteit in dat geval moet aantonen dat de afwijking niet heeft geleid tot het belastende analyseresultaat (ISL), c.q. dat de afwijking niet het belastende analyseresultaat of de basis voor de feitelijke overtreding van dit reglement hebben veroorzaakt(IST).

De tuchtcommissie is het hiermee eens. De tuchtcommissie baseert haar standpunt op de uitspraak van het CAS van 19 december 2006 in de zaak UCI vs L.& Real Federacion Espanola de Ciclismo (TAS/2006/A/1119). Met betrekking tot een bepaling in het dopingreglement van de UCI met dezelfde inhoud en strekking als artikel 12 van het Dopingreglement 2007 overweegt het CAS in zijn uitspraak onder meer:

“Er bestaat een weerlegbaar vermoeden dat de door WADA geaccrediteerde laboratoria de onderzoeken volgens de grondregels hebben uitgevoerd, conform de Internationale Standaard voor Laboratoria (ISL). In het geval dat de renner het bestaan zou aantonen van handelen afwijkend van de ISL, dan is het de taak van de UCI aan te tonen dat dit afwijkend handelen niet ten grondslag ligt aan het afwijkende onderzoeksresultaat. Het is dus noodzakelijk deze regels toe te passen om te bepalen dat de heer Landaluce afwijkend handelen heeft aangetoond en indien dat zo is, of de UCI in staat is te bewijzen dat de aangehaalde afwijking niet ten grondslag ligt aan het afwijkende onderzoeksresultaat”.

Over de praktische onmogelijkheid om een negatief feit te bewijzen overweegt het CAS verderop in deze zelfde uitspraak:

“De arbiters maken de regels niet, zij passen ze slechts toe. Regels kunnen zeker worden aangepast of verfijnd, maar dat is niet de taak van het CAS. De toepasbare regel is duidelijk en kent geen rekbaarheid. De arbiters van het CAS hebben niet de taak de regels aan te passen noch de wens zich een discretionaire macht toe te eigenen terwijl gaan enkele tekst hen daarvoor toestemming geeft.”. En even verder: “De heer Landaluce profiteert eenvoudigweg van een formele en derhalve fundamentele regel, bedoeld om de rechten te beschermen van personen die zijn onderworpen aan dopingcontroles”.

De tuchtcommissie zal hieronder nagaan of voldaan is aan de voorwaarde om te komen tot deze omkering van de bewijslast, namelijk of de betrokkene heeft aangetoond dat afwijkingen van de IST en/of ISL hebben plaatsgevonden. De tuchtcommissie weegt het door betrokkene aangedragen bewijs op dit punt conform artikel 11 lid 2 Dopingreglement 2007 op basis van een afweging van waarschijnlijkheid. De tuchtcommissie neemt hierbij de samenvatting zoals weergegeven in de pleitnota van mr. Dedecker (zie hierboven onder no. 50) onder III sub 4. als uitgangspunt en gaat waar nodig ook nader in op verweren die in een eerder stadium van de procedure namens betrokkene door mr. Vilé zijn aangevoerd.

1. Schending van privacy en mogelijke beïnvloeding van het monster: artikel 6.3.2. IST

De betrokkene stelt:

Aan de in dit artikel gestelde vereisten dat het dopingcontrolestation uitsluitend als zodanig dienst doet en dat de privacy van de sporter moet zijn gewaarborgd, is niet voldaan. De controle vond plaats in een hotellobby waar veel mensen aanwezig waren. Het is mogelijk dat het urinemonster door derden is beïnvloed voordat de verzegeling plaatsvond.

De tuchtcommissie verwijst naar het gestelde in artikel 6.2.sub c van het IST waarin de verantwoordelijkheid voor het beoordelen van de locatie in handen wordt gelegd van de dienstdoende DCO. In dit geval heeft de DCO 094 de locatie geschikt bevonden. De daadwerkelijke productie van het urinemonster vond niet plaats in de lobby, maar in het invalidentoilet dat uitsluitend voor betrokkene en de DCO toegankelijk was. De betrokkene heeft zich zonder enig protest over de locatie onderworpen aan de controle. Hij heeft dienaangaande ook geen enkel voorbehoud gemaakt bij het ondertekenen van het dopingcontroleformulier. Betrokkene is zeer ervaren in het ondergaan van controles en er mag dan ook van worden uit gegaan dat hij zich terdege bewust is van zijn rechten en plichten. Van hem mag worden verwacht dat hij eventuele bezwaren tegen de controle aantekent op het formulier en zich realiseert wat de consequenties zijn van het zonder voorbehoud ondertekenen van het dopingcontroleformulier.

De tuchtcommissie is niet overtuigd van het argument van betrokkene dat het monster mogelijk door derden zou zijn beïnvloed gedurende de tijd dat betrokkene zijn rijbewijs uit zijn auto ging halen. In zijn op verzoek van de tuchtcommissie opgestelde schriftelijke verklaring d.d. 6 februari 2009 verklaart betwist DCO 094 dat betrokkene na het produceren van het urinemonster zijn rijbewijs uit zijn auto is gaan halen en stelt dat tijdens de gehele periode vanaf de aanwijzing tot en met de ondertekening van het dopingcontroleformulier de betrokkene onder zijn toezicht is geweest. Bovendien blijkt uit het door betrokkene voor akkoord ondertekende dopingcontroleformulier, dat hij zich heeft gelegitimeerd met zijn rijbewijs. Afgezien van de, naar het oordeel van de tuchtcommissie onvoldoende, schriftelijke verklaring van de persoon die betrokkene op de dag van de controle vergezelde (productie 11 tweede verweerschrift mr. Vilé d.d. 2 maart 2009) draagt betrokkene geen bewijs aan van zijn stelling dat hij het open urinemonster in de lobby zou hebben achter gelaten om zijn rijbewijs te gaan halen.

De tuchtcommissie besluit dat de betrokkene niet heeft aangetoond dat afwijking van artikel 6.3.2 IST heeft plaatsgevonden.

2. Transport van de urinemonsters, artikel 9.3.3 IST.

De betrokkene stelt:

Het transport van het urinemonster heeft vier dagen geduurd en vertoonde hierdoor bij aankomst in Keulen tekenen van degradatie en chemische verandering.

De in artikel 9.3.3 neergelegde norm ten aanzien van het transport luidt "*as soon as practicable after the sample collection*". De tuchtcommissie ziet geen reden om de door betrokkene gehanteerde vertaling "zo snel als mogelijk" te volgen. De tuchtcommissie is van oordeel dat bewust is gekozen voor de in haar ogen open norm "practicable" om de dopingautoriteiten de ruimte te geven het transport te regelen binnen een tijdspanne die praktisch haalbaar is . Uiteraard blijft in dit kader de algemene in artikel 9.3.1 neergelegde eis dat de dopingautoriteit moet zorgen voor een transportsysteem waarbij de integriteit, identiteit en veiligheid van het monster beschermd worden, bestaan.

De dopingautoriteit heeft in haar schriftelijke verklaring naar het oordeel van de tuchtcommissie voldoende aangetoond dat in dit geval geen sprake is geweest van een onverantwoord lange transporttijd. De tuchtcommissie heeft niets kunnen vaststellen, dat het uitgevoerde transport in strijd is met het bepaalde in artikel 9.3.3. IST.

De tuchtcommissie is van oordeel dat betrokkene niet heeft aangetoond dat schending van de in artikel 9.3.3 IST neergelegde norm heeft plaatsgevonden.

3. Het ongekoeld bewaren en transport van de urinemonsters, artikel 9.3.1 IST

De betrokkene stelt:

Het urinemonster van betrokkene is niet meteen gekoeld tot 5 graden Celsius en is daarna evenmin gekoeld gebleven tot het moment van afgifte het laboratorium in Keulen.

Artikel 9.3.1 IST schrijft voor dat *“The ADO shall authorise a transport system that ensures samples and Documentation will be transported in a manner that protects their integrity, identity and security”*.

De tuchtcommissie constateert dat in het hierboven geciteerde artikel de IST een gekoeld transport niet wordt voorgeschreven. De enige eis die wordt gesteld is een systeem dat de integriteit, identiteit en veiligheid van het monster waarborgt. Het is aan de nationale dopingautoriteiten om de transportmethode vast te stellen. Het feit dat in een aantal landen het bewaren van de monsters en het transport daarvan gekoeld plaats vindt brengt niet mee dat de door de Dopingautoriteit gekozen methode ondeugdelijk is. Bovendien heeft betrokkene niet aangetoond dat in zijn geval het transport inderdaad heeft plaatsgevonden zonder koeling. Hij is uitsluitend aanwezig geweest bij het verpakken van de urineflesjes in de isolerende polystyreen verpakking en heeft toen kunnen constateren dat de urine niet is gekoeld voordat deze werd verpakt in de polystyreen verpakking.

De Dopingautoriteit heeft in haar verklaring van 20 januari 2009 naar het oordeel van de tuchtcommissie de stelling van betrokkene dat de door haar gebruikte methode van transport onvoldoende waarborgen zou bieden, gemotiveerd weerlegd.

De tuchtcommissie is van oordeel dat betrokkene niet heeft aangetoond dat artikel 9.3.1 IST is geschonden.

4. Formulier transportbeheer, artikel 7.4.5 IST

De betrokkene stelt:

Zowel het dopingcontroleformulier als het transportformulier bevat diverse fouten en slordigheden. Hierdoor wordt de suggestie gewekt dat het urinemonster niet drie maar vier dagen onderweg zou zijn geweest. Bovendien ontbreken op het formulier de minimaal vereiste gegevens van de sporter.

De tuchtcommissie constateert dat er inderdaad slordig is gewerkt met het invullen van de formulieren en het niet verbeteren van op voorhand ingevulde gegevens die onjuist zijn. De tuchtcommissie is het met betrokkene eens dat dit onzorgvuldig is. Evenals de Dopingautoriteit in haar schriftelijke verklaring d.d. 20 januari 2009 is de tuchtcommissie van oordeel dat de slordigheden verklaarbaar zijn en op geen enkele wijze het belastende analysesresultaat of de feitelijke basis voor de overtreding van betrokkene kunnen hebben veroorzaakt.

De tuchtcommissie is van oordeel, dat de geconstateerde gebreken aan het dopingcontroleformulier niet zodanig zijn dat gesproken kan worden van schending van artikel 7.4.5. IST.

5. Verzegeling flesjes, artikel 8.1 IST

De betrokkene stelt:

De dopingautoriteit heeft onzorgvuldig gehandeld door in strijd met haar eigen regels geen tweede rode plakzegel aan te brengen.

Het ontbreken van het rode plakzegel staat vast. Echter het aanbrengen van dit tweede zegel is niet voorgeschreven in de IST. De tweede verzegeling is een extra waarborg die de Nederlandse Dopingautoriteit in de praktijk hanteert. Deze verzegeling is niet reglementair voorgeschreven. Zo lang vast staat dat de monsterflesjes zelf deugdelijk zijn verzegeld, hetgeen in casu het geval is, kan niet worden getwijfeld aan de integriteit van de monsters.

Naar het oordeel van de tuchtcommissie treft het verweer van betrokkene dat door het ontbreken van het zegel artikel 8.1 IST zou zijn geschonden dan ook geen doel.

1. Dezelfde personen betrokken bij analyse A- en B- deel: artikel 5.2.4.3.2.2 ISL

De betrokkene stelt:

Dezelfde personen, die het A-deel van de test hebben geanalyseerd, waren betrokken bij de analyse van het B-deel.

In het eerste verweerschrift wordt namens betrokkene gesteld dat prof. dr. Schänzer, mevrouw Schreiber en mevrouw Haenelt betrokken zijn geweest bij beide analyses. Later, in het tweede verweerschrift, beperkt betrokkene zich tot de betrokkenheid van mevrouw Schreiber. De tuchtcommissie leidt hieruit af dat de betrokkene zijn stelling met betrekking tot de twee andere personen heeft ingetrokken en gaat hierna dan ook uitsluitend in op de betrokkenheid van mevrouw Schreiber. Zij zou, aldus betrokkene, zowel tijdens de A- als tijdens de B-analyse aan een open monster hebben gewerkt en hiervoor hebben getekend. De handelingen die zij uitvoerde behoorden volgens betrokkene niet tot de voorbereidende handelingen maar tot de daadwerkelijke analyse.

In haar verklaring aan de tuchtcommissie van 20 januari 2009 bestrijdt de Dopingautoriteit deze stelling.

Het Laboratorium Rapport van het dopingcontrolelaboratorium in Keulen gedateerd 25 juli 2008 (hierna: het labrapport) geeft ten aan aanzien van beide monsters een overzicht van alle handelingen die vanaf het moment van ontvangstneming van de monsters in het laboratorium hebben plaats gevonden.

De tuchtcommissie stelt vast dat mevrouw Schreiber , in haar functie van technicus verantwoordelijk voor de ontvangst van het monster en de pre-analyse, haar handtekening heeft geplaatst achter het kadertje met haar taakomschrijving op de lijst met stafleden die betrokken waren bij de tests (pag. 2 en pag. 38 labrapport). De tuchtcommissie acht dit onvoldoende bewijs voor haar betrokkenheid bij de analyse. Zij is, blijkens haar functieomschrijving, geen analist. Zij diende deze formulieren te ondertekenen omdat zij inderdaad beide monsters heeft ontvangen en opgeslagen. Dit behoorde tot haar taak. Hieruit valt niet af te leiden dat zij betrokken is geweest bij de feitelijke analyse ofwel “analytical procedure” als bedoeld in artikel 5.2.4.3.2.2 ISL.

Het labrapport bevat overzichten van de in het kader van de analyse uitgevoerde stappen. De samenvatting voor beide monsters staat weergegeven op pagina 1. De naam van mevrouw Schreiber komt niet in de paragrafen, die betrekking hebben op de analyse, doch uitsluitend in de paragraaf die handelt over de ontvangst, registratie en opslag van de monsters. Voor het A-monster staan de voorbereidende handelingen (“sample bottle chain of custody”) nader gespecificeerd op pagina 14 van het labrapport en de handelingen met betrekking tot de feitelijke analyse (“aliquot chain of custody”) op pagina 25. Voor het B-monster staan deze gegevens vermeld op resp. pagina 39b en 40. Vergelijking van deze gegevens wijst uit dat de namen op de formulieren van het A-monster niet overeen komen met die op de formulieren van het B-monster. De handtekening van mevrouw Schreiber komt op geen van deze formulieren voor.

De tuchtcommissie is van oordeel dat betrokkene schending van artikel 5.2.4.3.2.2 ISL niet heeft aangetoond.

2. Analyserapport niet door twee wetenschappers onafhankelijk ondertekend, artikel 5.2.5.1.1 ISL

De betrokkene stelt:

Het analyserapport werd niet door twee wetenschappers onafhankelijk ondertekend, waar artikel 5.2.5.1.1 dit wel voorschrijft.

De tuchtcommissie is het niet eens met de stelling van betrokkene dat artikel 5.2.5.1.1 meebrengt dat het analyserapport door twee wetenschappers moet zijn ondertekend. In dit artikel wordt slechts de eis gesteld dat er een interne kwaliteitscontrole door twee wetenschappers onafhankelijk van elkaar moet hebben plaats gevonden en dat deze controle (“review”) moet worden vastgelegd (“recorded”). In het dossier bevindt zich geen verslag van deze kwaliteitscontrole door twee wetenschappers en de tuchtcommissie kan dan ook niet constateren dat voldaan is aan het vereiste van deze controle. De tuchtcommissie kan echter evenmin concluderen dat deze controle niet heeft niet heeft plaats gevonden.

De tuchtcommissie sluit een eventuele schending van artikel 5.2.5.1.1 ISL niet op voorhand uit. Het dossier zelf biedt echter onvoldoende houvast om nu reeds te concluderen dat betrokkene heeft aangetoond dat van het in dit artikel neergelegde voorschrift is afgeweken. De tuchtcommissie ziet in het door betrokkene opgevoerde verweer op dit punt echter wel voldoende aanleiding om de KNAU op te dragen het in bovenbedoeld artikel bedoelde verslag aan de tuchtcommissie over te leggen. Indien de KNAU niet in staat blijkt aan dit verzoek te

voldoen oordeelt de tuchtcommissie dat betrokkene de schending van artikel 5.2.5.1.1 ISL heeft aangetoond en draagt zij, conform het bepaalde in artikel 12 lid 3 Dopingreglement 2007, de KNAU op om aan te tonen dat deze afwijking niet heeft geleid tot het belastende analyseresultaat. De tuchtcommissie staat de KNAU toe (conform het bepaalde in artikel 11 lid 4 van het Dopingreglement 2009) om het aan haar opgedragen bewijs door de Nederlandse Dopingautoriteit te doen leveren.

De tuchtcommissie houdt haar beslissing met betrekking tot de kostenveroordeling en iedere verdere beslissing aan, met name waar het betreft de overige door de betrokkene opgevoerde verweren waaronder:

- de weigering van de dopingautoriteit om de data en urine aan betrokkene ter beschikking te stellen voor nader onderzoek,
- het niet voldoen van het Dopingcontrolelaboratorium in Keulen aan de ISO-norm 17025,
- het verbreken van het B-monster buiten het zicht van de getuigen,
- fouten en onregelmatigheden in de analyse van de data (Verweer III),
- de persoonlijke omstandigheden van Vroemen.

8. **Beroep in geval van een tussenbeslissing van de tuchtcommissie**

Van deze tussenbeslissing staat geen hoger beroep open, anders dan tegelijk met de einduitspraak van de tuchtcommissie .

Amsterdam, 30 juni 2009

mr. J. Gerrits
(kamervoorzitter)

mr. A.M. Bleeker-van Velzen
(juridisch secretaris)

Afschrift verzonden d.d.:
Paraaf ambtelijk secretaris: